

МОЛОДІЙ КОМУНАР

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 1 липня 1986 року

№ 78 (3741).

Ціна 2 коп.

ЖИВНИЙ ТЕЛЕТАЙП

ЕКІПАЖ ВІДКРИВ РАХУНОК

Приклади ударної праці на жнивних полях показують комсомольсько-молодіжні екіпажі. Так, екіпаж Анастолія Крошки протягом дня підібрав валки гороху на 13 гектарах. Оперативно відтранспортували на молочне комсомольці тракторист Микола Сидоран і водій Володимир Яновський.

41 гектар — такий ре-

зультат з початку жнив у комсомольсько-молодіжній екіпажі Василя Сергієнка, у якого досвідчений помічник Л. А. Станіславук. Транспортують збіжжя комсомольці тракторист Олександр Лисенко і водій комсомолец Микола Шаховський.

Останніми днями дощі заважають механізаторам налагодити чітку безперервну роботу на полях. Але тільки підсилює, знову чути гуркіт моторів. Нероді протиставляються сумління, наполегливість, маневр.

Г. ПАЛЬОК, заступник заворга по сільському господарству РК ЛКСМ України. Бобринецький район.

Присвятили святу труд

Як і багато трудових комсомольсько-молодіжних колективів, вийшли минулої суботи на комсомольсько-молодіжній суботини, присвячені Дню радянської молоді, працівники районного ремонтно-транспортного підприємства. Шість чоловік на чолі з комсомольським нарядом підприємства Тетяною Мохур добре працювали на просяній цукрових бурлях в радості «Шляхом Леніна». Ще три чоловіки — Анатолій Майданник, Халіл Досаєв і Сергій Савенко — обладнали огорожу в райцентріському яслах-садку № 1.

Ю. КРИМСЬКИЙ, смт Олександрівка.

28 ЧЕРВНЯ У ПАРКУ ІМЕНІ 50-РІЧЧЯ
ЖОВТНЯ ВІДБУЛОСЯ УРОЧИСТЕ
СВЯТКУВАННЯ ДНЯ РАДЯНСЬКОЇ МОЛОДІ.

«ЯКЩО НЕ Я — ТО ХТО?»

Ці слова свого часу обрива формулою всього життя Микола Островський. Мабуть, саме вони спали на думку Олександр Матросову, коли він зробив крок до ворожої амбразури. «Якщо не я — то хто?» — і наш земляк Герой Радянського Союзу Валерій Гринчак здійснив свій подвиг на афганській землі. «Якщо не я — то хто?» — і молоді пожеж-

ники кинулися гасити радівозаппавне полум'я Чернопобілля.

«Якщо не я — то хто?» — це запитання і стало лейтмотивом святкової програми «Голос юності», присвяченої Дню радянської молоді.

На імprovізованій сцені студенти Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна — учасники агіттеатру «Дорога серця». Схвильовано звучать слова про те, що на нашій маленькій планеті ще й досі лунають вибухи бомб, снарядів, ще й досі вмирають від голоду діти, а там, за океаном, дехто наживається на чужому горі.

— Для нас не може бути чужого лиха. Я повинен сказати своє слово проти війни. Бо якщо не я, то хто?

— Не випадково святкову програму ми назвали «Голос юності». — говорить один з організаторів святкового вечора М. І. Барабуля. — Ця назва має символізувати боротьбу радянської молоді за мир. Адже ідеал радянських юнаків і дівчат — мир і щастя всіх народів.

Святкували День радянської молоді не тільки радянські юнаки і дівчата. Серед тих, хто прийшов на торжество, були й студенти-іноземці. У тісному колі стояли русофоба дівчина і юнак-афганець, поруч з ними друзі — білий студентського будагону «Горизонт» — росіянин і камбуїєць. Ще минулого року під час третього грудного семестру сонце зрізняло колір їхньої шкіри. А праця здружила. Поруч з ними — жінка, ветеран Великої Вітчизняної війни. А ось зовсім юнамати тримає на руках малесенького хлопчика. Вона мимоволі повторює: «Якщо не я — то хто?»

бе крихітку, коли зі щени лунають слова:

— Я не хочу, щоб моя дитина знала, що таке го-

лод, війна, сирітство. Я голосую за мир. І зроблю для нього все від мене залежне!

Після дощу повітря наповнене пахощами зеленої трави, проливане світлом різнокольорових ліхтарів, брешить музикою. Її було дуже багато. ВІА «Діатонік» Кіровоградського педагогічного інституту, «Діско-60» і «Бар'єр» з Олександрії, ВІА «Гарний настрій» Кіровоградського виробничого об'єднання «Друкмаш» обрали до свого репертуару політичні пісні, у яких напруженим пульсом б'ється «Якщо не я — то хто?».

Особливо тепло зустрічали глядачі виступи дітей — учасників дитячого зразкового хореографічного ансамблю «Струмчок» Палацу культури імені Жовтня.

Діти безтурботно ганцювали на долоні імprovізованій сцені. Вони примушували дорослих замислитися — що залежить від кожного з них, щоб неї довірливий дитинний танок не був перерваний завпапанням повітряної тривоги та розпачливим «Я боюся, мамочко!».

«Пока планета еще жива...» — динє найомія пісня. А ось із кола глядачів виходить юнак з гітарою. Це студент ККСМУ Ленінський стипендіат Василь Мірза. Органічно вплелася виконувана ним пісня в загальну картину мітинг-концерту. І Олександр Лепаїдовський, який виконав пісні самодіяльних авторів, примушувати хвилюватися і молодих людей. І людей старшого віку. Адже мова в цих піснях йшла про те, скільки лиха несе людям війна.

Злітали в небо різнокольорові ракети, цвілі усямішки, самопіли збуджені голоси. Свято закінчувалося, всі обмінювалися враженнями. Такий мітинг-концерт в обласному центрі проповідався вперше.

А у легкій спортивній колясочці поперетася до дому сплячий чалюк. По-го не збудили ні гомін юрми, ні музика, ні шипіння ракет, які висвітлювали небо. Мирне небо. Щоб воно таким було завжди — заради цього й треба жити.

О. КАРАУШ.

м. Кіровоград

Молоді працівники Кіровоградського заводу радіовиробів організували для учасників свята змагання в різних і видах спорту. Першою була команда «Архімед». Але й переможці — команда СНБ — одержали за волю до перемоги нагороду — торт.

На знімках: учасники команди СНБ О. ШИБУЛЬЧАН та О. КОРНІЄНКО; унизу — ця ж команда виконує пантоміму-експромт «Обід в Ідальні».

Фото В. ГРИБА.

РЕПОРТАЖ «ЗАПОРОЖЕЦЬ» З РУК ТАНИ

Вже вірте: Кіровоград став місцем проведення розіграшу грошово-речової лотереї Української РСР.

Купивши лотерейний білет і взявши участь у тиражі, кожен має можливість виграти цінну річ.

Частина коштів (65 процентів виручки від продажу білетів) іде на оплату вигрівів. Лише в минулому році трудівники нашої області одержали вигрівів на 810 тисяч карбованців. Серед них — 5 автомобілів «Жигулі», 7 автомашин «Запорожець», 14 мотоциклів та інші цінні речі.

Власниками автомобілів «Жигулі» та «Запорожець» стали, наприклад, трудівники колгоспу імені Чкалова Світловодського району І. М. Меташол, учителька Триліської середньої школи Олександрівського району В. М. Ульянич, прохідник шахтобудівельного управління № 2 об'єднання «Олександрівугілля» В. П. Осадчий, комбайнер колгоспу «По шляху Леніна» Голованівського району С. О. Шуляк та багато інших.

Трудівники нашої країни, беручи участь у тиражі, допомагають примножувати наше суспільне багатство. Кошти від реалізації лотерейних білетів, повністю надходять у місцеві бюджети і використовуються на соціально-культурні заходи, на будівництво шкіл, лікарень, дитячих дошкільних закладів, клубів, бібліотек тощо.

Тільки за роки XI п'ятиріччя в бюджет нашої області від реалізації грошово-речової лотереї надійшло 7,6 мільйонів карбованців. Таким чином, ми, купуючи лотерейні білети, беремо активну участь в комуністичному будівництві.

Про все це розповів на очистому відкритті тиражу республіканської лотереї третього випуску заступник голови виконкому обласної Ради на-

родних депутатів, голова тиражної комісії В. П. Пустовий.

Потім заступник начальника відділу вкладів, держпозик і лотерей УРСР головного управління Держтрудоощадкас СРСР, відповідальний секретар тиражної комісії І. Т. Токмак осзнайомив присутніх з порядком проведення тиражу, представив членів тиражної комісії.

В її складі серед інших на сцені актового залу міського Палацу культури імені Компанійця ми бачили Р. О. Кашеву — радіомонтажницю цеху № 2 заводу радіовиробів імені ХХVI з'їзду КПРС, делегата ХХVII з'їзду КПРС, члена Президії Верховної Ради УРСР, члена бюро райкому партії, Л. П. Колочу — вчительку міської середньої школи № 24, відмінника народної освіти УРСР, секретаря педагогічної ради школи, В. Ф. Савченка — заслуженого лікаря УРСР, лікаря обласної лікарні, голову ради наставників, О. П. Ціпюва — свердловальницю механоскладального цеху № 2 виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка», депутата Верховної Ради УРСР.

У всіх присутніх — піднесений настрій. Адже на очах відбувається церемонія, під час якої кожен може стати власником цінної речі. І все це — в руках дітей із дошкільного дитячого закладу «Хлопчик — Кибальчик», що, сповнені серйозності, допомагають дорослим. Обертається барабан... Зупиняється... І чотирирічна Тетянка кваліливо виймає з нього капсулу з вигравшем. Голова тиражної комісії оголошує: «Автомобіль «Запорожець». Серія 05. Номер ...».

Присутні на тиражі мали змогу оглянути всі речі, які розігрувалися, тут же, в Палаці, одержати грошові вигрівні.

Р. ЛЮБАРСЬКИЙ, м. Кіровоград.

Глибше вникати в суть справи

Набирає темпів дванадцята п'ятирічка. Нещодавно п'ята сесія Верховної Ради СРСР одинадцятого скликання затвердила план нинішньої п'ятирічки. Він став Законом, в якому втілені рішення XXVII з'їзду партії, Основні напрями економічного і соціального розвитку країни на дванадцяті п'ятирічку і перспективу. Наступний етап реалізації стратегічних установок партії, котрі розвинув черговий (1986 р.) Пленум ЦК КПРС.

Попереду — грандіозна робота. Нашу п'ятирічку нам і виконувати. Першочерговим завданням для комсомла є обговорення і детальне вивчення матеріалів останнього Пленуму ЦК КПРС та п'ятої сесії Верховної Ради СРСР в первинній організації. Обробіти спільні знання, визначити конкретні завдання, спрямувати зусилля молоді на повсюдне втілення в життя планів партії і народу.

Основа оснор — чітка організація соціалістичного змагання. Позбутися формалізму, вдихнути в нього дух справжнього суперництва, що дасть можливість підвищити продуктивність праці, повести рішучу боротьбу за еконо-

мію сировини, підвищення якості продукції, особистої зацікавленості кожного окремого виробничника у випуску добротних товарів.

Особливу увагу у п'яти-

жектора». Поширювати досвід передовиків і завадати нищівного удару ледарям, п'яницям, крадіжкам...

З 12 по 18 липня у Все-союзному студентському

ЩОДЕННИК
ГРУПКОМСОРГА:
липень

річному плані приділено розвитку агропромислового комплексу. Нині в усіх районах області тривають жнива. Слідом за обмолотом гороху хлібороби приступають до косячів пшениці. В умовах нинішнього літа найголовнішого значення набуває чіткий ритм зернозбирання, бережливе ставлення до вирощеного, хазяйське збереження продукції. Комсомольському активу слід потурбуватися про створення таких умов, при яких неможливими були б марнотратство, нехлюйство, байдужість.

У цей період має бути чітко налагоджена робота «Комсомольського про-

загоні проходить тижень, присвячений Міжнародному рокові миру. Тижень завершиться днем ударної праці, коштів від якого перерахуватимуться у фонд будівництва меморіалу Перемогі на Поклонній горі у Москві.

Ефективність роботи студентських будівельних загонів у прямій залежності від того, як працюватимуть командири і комісари, як вони налагодять взаємодію з керівниками підприємств і організацій, де дислокуються загони, як чітко діятимуть різноманітні стимули соціалістичного змагання.

Закінчилися екзамени в школі. У розпалі літня трудова чверть. Це велика школа ідейного загартовування. Набуття навиків практичної роботи на виробництві, близьке знайомство з різноманітними професіями — ось що повинні забезпечувати трудові об'єднання старшокласників. Комсомла класів, секретарям комсомольських організацій шкіль належить організувати роль в плані найбільш ефективного проведення трудової чверті.

Останнім часом в області помітні випадки неорганізованого купання, що інколи призводить до сумних наслідків. Учителям, інструкторам по спорту, керівникам з плавання слід найповніше використати літній період для того, щоб якомога більше дітей навчилися плавати. Чітка робота, висока дисципліна серед учнів дадуть змогу досягти найвищих результатів, позбутися нещасних випадків.

Триває обговорення проекту ЦК КПРС «Основні напрями перебудови вищої і середньої спеціальної освіти в країні». Добивайтесь того, щоб і ваша думка була врахована: пропонуйте, сперечайтесь, переконуйте. Адже прямо чи опосередковано ця проблема стосується і вас.

ІЗ МАРКОЮ «МОЛОДІ»

Вже багато книжок, випущених видавництвами «Молодь», стали вашими добрими друзями, порадиниками, помічниками. А поліці книжкових магазинів і бібліотек вже поповнюються виданнями 1986 року.

У міжвидавничій республіканській серії «Бути громадянином» вийшла книжка укладеного механізатора країни, бригадира тракторної бригади колгоспу імені XX з'їзду КПРС Новоукраїнського району Кіровоградської області, двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова. Ця художньо-документальна оповідь має промовисту назву — «Наша передова — поле». Це своєрідні роздуми про спадкоємність традицій хліборобських поколінь, виховання в труді підрастаючої зміни, про радість, котру дарує праця хлібороба.

Розпочато випуск видань, присвячених черголим XX з'їзду ВЛКСМ і XXV з'їзду ЛКСМУ. Видруковано історичний нарис «В. І. Ленін і революційне виховання молоді» В. Десятерика, доктора історичних наук, лауреата премії Ленінського комсомолу. Книга являє собою документальну розповідь про погляди В. І. Леніна на роль і значення молодого покоління в революційній боротьбі та будівництві комуністичного суспільства, на завдання партії у справі виховання юнаків і дівчат. Читачеві пропонується бути співучасником пошуку, аналітичного розбору документів, фактів, свідчень, в науковому їх осмисленні, узагальненні. Принцип, покладений в основу дослідження, дав можливість зробити популярний виклад ленінської концепції виховання підрастаючого покоління.

Книга спогадів про М. Острозького «Щастя бути бійцем» відтворює яскравий портрет людини, громадянина, комуніста. Автор її — П. Новиков, один із найближчих друзів М. Острозького. У книзі використано листи письменника. Деякі сторінки книги знайомлять

читача з маловідомими фактами його життя. Видання ілюстроване документальними фотографіями.

Як пише у передмові книжки Л. Осипенка і В. Піхулі «Спорт: друзя і недруги» дворазовий олімпійський чемпіон, заслужений майстер спорту СРСР В. Борзов, «почастішали намагання зробити міжнародний спорт і, зокрема, олімпійський рух об'єктом брудних спекуляцій... перетворити в один із засобів психологічної війни проти соціалізму». Автори художньо-публіцистичної книжки, спортивні журналісти на яскравих прикладах розкривають реакційну суть комерціалізації спорту на Заході, викривають дискримінацію й експлуатацію спортсменів у капіталістичному світі.

У вступі до книжки журналістки Лідії Віриної «Суд і честь» Віталій Коротич нагадує кілька простих істин: «...не можна повністю здійснити, реалізувати власне життя ніяким іншим чином — тільки в праці... І ще: на білому світі ніколи не припиняється боротьба чесних, працьовитих людей проти тих, хто готовий на все заради грошей. ...саме в небажанні прийняти основні принципи, на яких ґрунтується життя наше, і полягає конфлікт... що завершується правопорушенням... Невідворотність кари, приреченість злочинця — це реалізовані органами слідства й правопорядку, це доведено всім ладом нашого життя». Отже, у книзі художньо-документальних парисів розповідається про деякі складні карні справи, що їх розглянули за останній час судові органи республіки.

Відділ пропаганди і реклами книги видавництва ЦК ЛКСМУ «Молодь».

У Людмили ЮХНЕЛЬ, що на знімку, творча професія. Навряд чи хто стане заперечувати, що пошиття жіночого одягу — це творчість... Людмила, швачка 5-го розряду, шостий рік працює в ательє «Люкс» Кіровоградської фабрики «Індпошив».

Рішенням бюро обкому ЛКСМУ групкомсорга пошитоного цеху жіночого одягу Л. Юхнель занесено на обласну Дошку пошати.

Фото В. ГРИБА.

ОБГОВОРЮЄМО ПРОЕКТ ЦК КПРС «ОСНОВНІ НАПРЯМИ ПЕРЕБУДОВИ ВИЩОЇ І СЕРЕДНЬОЇ СПЕЦІАЛЬНОЇ ОСВИТИ В КРАЇНІ»

НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ НЕРОЗДІЛЬНІ

Виходячи зі свого педагогічного, викладацького досвіду (більше п'яти років працював у місцевому педінституті), вважаю доцільним висловити і свої думки, пов'язані з обговоренням Проекту ЦК КПРС.

Не секрет, що на філологічний факультет вузів приходять випускники загальноосвітніх шкіл. Не всі ще вони можуть логічно викласти матеріал, зробити аргументовані висновки. Якість знань багатьох учнів ще не достатній мірі відповідає вимогам, про що свідчать письмові роботи і усні відповіді під час екзаменів. Недостатня увага приділяється монологічній мові учнів. Зміст творів не завжди відповідає обраній темі і плану, а ставлення до них передається за допомогою трафаретних виразів.

Однією із причин низької мовної грамотності завтрашніх абітурієнтів є те, що, турбуючись про рівень і якість психологічної підготовки молодих спеціалістів, ми мало говоримо про шляхи зміцнення і вдосконалення предметної підготовки. Окремі методи вивчення предмету навчання. Зайди і результати. А міжін-

шим, ґрунтовність знань в галузі педагогіки і психології не врятує того педагога, який погано знає свій предмет. І на диво: ефективне вирішення завдань навчання і виховання підрастаючого покоління, насамперед, залежить від педагога, його компетенції.

Вже давно назріла потреба ввести в навчальний курс педагогіки курс методики виховання. Нерозумно вести мову про те, що в дану хвилину педагог навчає, а через кілька хвилин буде виховувати, бо діяльність його цілісна. Не можна заводити штучну перепону між навчанням і вихованням, бо ж навчання є, насамперед, одним з найважливіших факторів виховання, а не лише засобом передачі молоді набутих людських знань. Ця думка заучить дещо прописною, однак, на жаль, вона поки що не знаходить місця в підготовці студентів, на «стержневою» її змісті і методах. Тож, прийшовши в школи на комплексну педагогічну практику, студенти губляться в стосунках з учнями, спрощено розуміють свою роль як вихователя, висловлюють думки про те, що виховання здійс-

нюється поза навчальним процесом, голозним чином шляхом проведення спеціальних заходів зі своїми вихованцями.

Керівником практики, як правило, буває методист, який спрямовує всю роботу студентів-практикантів, орієнтуючи їх перш за все на проведення уроків з певного предмета або з конкретних тем із збереженням формальних вимог методики. Участь кафедр педагогіки в цей час залишається недостатньою. Фактично, представники її виконують функції не керівника, а методиста по організації і проведенню виховних заходів. Отже, він позбавлений можливості активно працювати зі студентами-практикантами, якщо врахувати і те, що викладач від кафедри педагогіки прикріплюється до групи студентів загальною кількістю в 15—25 осіб, які проходять практику в декількох школах. Подібне становище веде до того, що під час практики фактично відіраються один від одного стають викладацька і виховна діяльність практиканта, вивчення учнів — від їх виховання. Вважаю, сказане дозволяє стверд-

жувати, що настав час зробити серйозні зміни в самій організації педагогічної практики. І вирішення проблеми вбачаю, по-перше, в досягненні єдності викладацької і виховної діяльності студентів-практикантів. По-друге, слід перетворити практику в школу розвитку у студентів педагогічного мислення при усвідомленому використанні в синтезованому вигляді всіх психолого-педагогічних знань для вирішення конкретних завдань, які виникають в процесі викладацької діяльності і позаурочної роботи з учнями.

Слід сказати, що проблема підготовки молодих спеціалістів у вищій школі, яка є однією з центральних в обговорюваному Проекті ЦК КПРС, пов'язана не лише з удосконаленням всіх ланок навчального процесу. Педагогічні уміння і навички, здатність бачити педагогічні протиріччя в навчально-виховному процесі можуть бути вироблені лише в ході безперервної практичної роботи студентів з дітьми. Розробка ефективних форм повсякденного

в'язку студентів зі школою сприятиме включенню їх в активне шкільне життя і тоді вони не з'ялятимуться в школі для проведення «пасивної» практики, а стануть справжніми співучасниками виховання людини.

Вважаю, що в педагогічній науці заслуговує перевагу сам підхід до вивчення цілісного педагогічного процесу, її структура, в якій забарто функціоналізму без достатнього обліку потреб всебічного розвитку дитини. Необхідну увагу слід звернути і на посилення загальнопедагогічного, виховного аспекту в методичних посібниках, частина з яких ігнорують той фазит, що основа основ виховання закладається саме на уроці в процесі навчання, під впливом діяльності і особистості педагога-предметника.

І ще одна позиція. На мій погляд, центральним розділом Проекту ЦК КПРС про перебудову вищої і середньої спеціальної освіти є питання підвищення кваліфікації і перепідготовки спеціалістів. Пригадую слова К. Д. Ушинського про те, що вчитель залишається вчителем до того часу, поки називається сам, а коли він перестає вчитися, то і вчитель в ньому помирає.

Сьогодні думки слухачів курсів перепідготовки при обласному інституті удосконалення вчителів мож-

на вислухати різні, однак вони зводяться нерідко до того, що окремі лекції науковців педінституту перенасичені теоретичним матеріалом. А чому, приміром, не можна зробити так, щоб вони одночасно вели практику в школі, що допоможе їм, в свою чергу, викладати матеріал на основі власного практичного досвіду на новому науковому рівні. При такому підході працівники вузу сам шуматиме шляхи поліпшення власних знань для більш повного задоволення мурсантів у формуванні їх професійного рівня.

Є і інші проблеми. Приміром, атестуючи директора школи на право подальшої діяльності, ми не маємо можливості впливати на нього так, щоб вивчити науковий його підготовку. Разом з тим, Проект ЦК КПРС спрямовує працівників вищої педагогічної школи на необхідність створення спеціальних служб підвищення професійного рівня не лише вчителів, а й керівників шкіл. Першим кроком у вирішенні проблем педагогічного прискорення може бути для керівників місцевого педінституту визначення можливостей для відкриття факультету по підвищенню кваліфікації і підготовці організаторів народної освіти, визначивши його центром науково-методичної роботи із слухачами.

А. САРЖЕВСЬКИЙ
Інспектор відділу народної освіти обласного конкому.

ПЕРСПЕКТИВА

СТОРИНКА ДЛЯ УЧНІВ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНИХ УЧИЛИЩ

МАЙСТЕР

Петро Михайлович Христенко понад 25 років тому прийшов до Капітанівського профтехучилища № 10, де працює і нині майстром виробничого навчання. Учлище стало для нього тією школою життя, що дала йому все для самоудосконалення, активної творчості. Працюючи, заочно закінчив будівельний технікум, очолює теслярську майстерню, де щоденно навчає своїх вихованців потрібним

справі. Через його руки пройшли сотні юнаків, яких він навчив любити свою професію.

Тут, в училищі, Петро Михайлович вступив у члени КПРС, бере активну участь у громадському житті: він командир добровільної народної дружини.

Двадцять п'ять років тому учні та викладачі проводжали Петра Михайловича на дійсну службу в армію. Нещодавно також з училища він провадив свого сина, який теж трудився тут майстром.

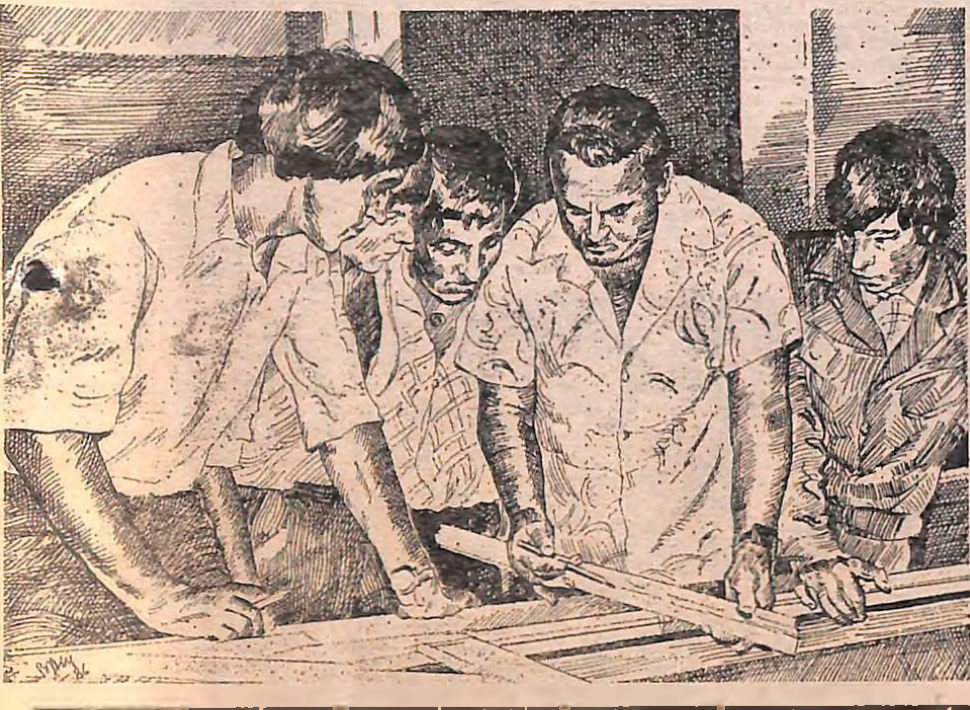
Сотні листів від своїх

вихованців одержує Петро Михайлович, в яких вони йому дякують за вчасно сказане добре слово, за підтримку в тяжкі хвилини сумніва, непокоління собою.

Десятки вихованців стали заслуженими людьми. І П. М. Христенко пишається з цього. Адже яке це щастя бачити продовження себе у своїх же учнях!

На малюнку: П. М. ХРИСТЕНКО показує вихованцям, як розмічати циліндричний матеріал, призначений для дверей.

Малюнок і текст В. ШУЛЬГИ.

ГАРТУЮТЬСЯ В СПОРТІ

В Олександрійському середньому професійно-технічному училищі № 33 впроваджують нові форми фізкультурно-оздоровчої і спортивно-масової роботи серед учнівської молоді. На випадково імена фізкультурників, спортсменів називають на районних, обласних та республіканських змаганнях. Високі результати у спорті досяг Микола Свидетський. Він неодноразово брав участь у республіканських змаганнях з класичної боротьби, має I-й спортивний розряд, входить до складу збірної команди обласної ради «Трудових резервів».

Наші вихованці Олег Мишаткін та Наташа Бирюкова виконали норматив I-го розряду з шахів і захищали честь нашого району на змаганнях у Харкові.

Колектив фізкультурників училища пеллику увагу приділяє розвитку туризму серед молоді. З допомогою ради колективу фізкультури відбулись туристичні походи по місцях бойової і трудової слави області.

Стали традиційними в училищі тижні бігу, шахів, спортивних ігор, кулової стрільби.

Керівник фізичного виховання А. Ф. Демченко та викладач В. М. Стахнік мають високу професійну майстерність, чималий педагогічний досвід. Вони творчо підходять до проведення уроків, позакласних заходів, організації самопідготовки учнів.

К. ДАНИЛОВА.

АДРЕСА ДРУЖБИ—ГУРТОЖИТОК

напогані меблі. А чистоту і затишок ми підтримуємо самі. Ремонтуємо приміщення теж своїми руками, адже в майбутньому ми будівельники, і зжз зараз багато що уміємо робити.

Як працює гуртожиток, як у ньому живеться, багато в чому залежить від діяльності ради гуртожитку. Якраз у нас вона працює непогано. Бесіди, лекції, зустрічі з цікавими людьми, вечори запитань і відповідей, перегляд телепрограм — все це на нас чекає в гуртожитку ввечері.

Зазжди людно на заняттях у клубі «Підліток і закон», яким керує Л. В. Котляр. В незвишеной обстановці вона знайомить із законами, що діють у нашому суспільстві, вказує на ті помил-

ки, яких ми не повинні повторювати.

А ще в гуртожитку ми маємо музей, працюють клуб інтернаціональної дружби, бібліотека. Тому є у нас де прочитати цікаву книгу, ознайомитись із свіжою періодикою, прочитати листа від своїх друзів з-за кордону. Все це нам допомагає краще вчитися, бути політично грамотними.

О. БРИЖАТА, учениця СПТУ № 2 імені Героя Радянського Союзу О. С. Єгорова.

м. Кіровоград.

В ПРАЦІ І ВІДПОЧИНКУ—ПЕРШІ

Комсомольці, радянська молодь — активні творці комуністичного суспільства. З ентузіазмом беруть вони участь у виконанні народногосподарського плану стартового року XII п'ятиріччя. Виховуючи у молоді розуміння героїзму масової та щоденної праці, партія і комсомол прагнуть до того, щоб молодь застосувала свої знання і майстерність у першу чергу там, де проходять передові рубежі багатопланової роботи партії по якісному перетворенню соціально-економічного життя країни.

Саме з таких позицій підходить до навчання і виховання майбутніх робітників інженерно-педагогічний колектив базового середнього професійно-технічного училища № 4.

Наприкінці травня цього року СПТУ було нагороджено перехідним Червоним прапором обласного управління профтехосвіти за перше місце серед училищ області у першому кварталі. Як ж справи передували цій почесній нагороді?

На це запитання відповідає заступник директора училища з навчально-виробничого навчання В. Р. ШАЛАБІН.

— Передусім, наше головне завдання, як базового навчального закладу, — виховувати майбутню кваліфіковану робітничу зміну. Тому інженерно-педагогічний колектив училища підтримує постійні зв'язки з об'єднанням «Червона зірка», а учні щорічно беруть участь у сфері матеріального виробництва. Проходячи практику майже в усіх цехах заводу, вони виробляють щомісячно продукції на загальну суму 10—12 тисяч карбованців.

У своїх навчально-виробничих майстернях наші учні виготовляють також різні слюсарно-монтажні інструменти, штампи, тиски, вертикально-свердловальний верстат моделі 21—18 А, виконують роботи за замовленнями підприємств міста, колгоспів та радгоспів області.

Нещодавно ми одержали для училища новий упорядкований навчально-побутовий комплекс на вулиці імені маршала Конева, і тепер своїми силами займаємося його естетичним оформленням і технічним обладнанням. Саме там провели

Всесоюзний комсомольський суботник, присвячений Дню радянської молоді, а під час канікул розташували табір праці та відпочинку. В наступному навчальному році ми плануємо всю заводську продукцію випускати в своїх навчально-виробничих майстернях.

В училищі добре налагоджена робота по технічній творчості молоді. Нею охоплено 270 учнів, котрі під керівництвом досвідчених майстрів виготовляють зменшені діючі моделі сівалок, верстатів, різних пристроїв, пам'ятні знаки і сувеніри. Так групою учнів із гуртка майстра виробничого навчання М. М. Бондаренка були зроблені зменшені копії обеліску Слави визволителя м. Кіровограда та символічний приз імені С. М. Кірова, що стала перехідним для СПТУ містом — переможцем соцзмагання.

До розмови приєднався член комітету комсомолу училища, комсорг групи слюсарів — ремонтників Дмитро СМАТЛИЙ.

— До роботи і навчання у нас підхід серйозний. Комсомольці не чекають вказівок, вони самі шукають собі справи — організовують зустрічі з ветеранами війни та праці, вечори відпочинку, конкурси революційних та комсомольських пісень. За останній час ми прозели конкурс професійної майстерності з слюсарної справи між першокурсниками училища та восьмикласниками середніх шкіл Кіровоградського району, зустріч у клубі веселих і винахідливих на кращі знання за професією між слюсарями-ремонтниками і токарями. За дорученням райкому комсомолу у вільні від навчання години добровольці копали траншею під телефонну лінію. А на передостанніх загальних комсомольських зборах вирішили перерахувати у фонд допомоги потерпілим від Чорнобильської аварії заробітки за травень місяць у сумі 600 карбованців. До нас приєдналися майстри і викладачі училища, їхній внесок склав 300 карбованців.

Наші справи цим не обмежуються. Попереду ще літній трудовий семестр.

Л. РОМАНОВА.

На знімку: лауреат республіканського конкурсу серед агітбригад колектив «Зміна» середнього профтехучилища № 4 виступає з програмою «Ми просимо слова».

Фото І. ДЕМЧУКА.

ЛІТО ПІОНЕРСЬКЕ

НОВІ

ДРУЗІ

«ОЛІМПІЇ»

Ніжнього літа піонер

ські табори «Червоні віт-

рила» та «Сосновий бір»

гостинно прийняли на літ-

ній відпочинок учнів 250-ї

школи м. Києва.

Цікаво і весело відпочивають юні кияни разом зі своїми новими друзями з Кіровоградської області. Конкурси захисту політичного плакату і «Нумо, дівчата!», спортивні змагання, концерти — ось далеко не повний перелік заходів, що проходять у піонерській дружині. А нещодавно юні левинці старших загонів радо зустріли гостей — членів диско-клубу «Олімпія», які підготували тематичну програму «Піонки: свастика на потилиці». Ведучі розповіли про зв'язки музичної культури, моди з політикою, поз'явили це з конкретними фактами.

У присутніх виникло багато запитань до організаторів програми, на які було дано вичерпні відповіді.

Н. ВАСІНА, секретар — завідувач відділом учнівської молоді Кіровоградського міського комсомолу.

УЧНІВСЬКИЙ АВТОБУС

Цього для ми чекали що

з квітня. Тоді, на звітно-

виборчих комсомольських

зборах, було вирішено: зі-

брати металолом, якого

вистачило б на виготов-

лення автобуса і який хо-

див би за маршрутом

№ 4 — Олександрія — Ко-

ростівка.

На свято прибули представники АТП-10011 В. Г. Сovenko, В. Я. Шнайккло, секретар райкому комсомолу Н. Дейнега, батьки.

На мітингу виступила секретар парторганізації школи Г. Д. Мозгова, яка сказала, що задумане комсомольцями виконали.

І тут же спільним виступом з новою ініціативою зібрати металолом іще на 3 автобуси. Пропозицію охоче підтримали і піонери.

І ось кермо полого ЛпАЗу-677 № 67-94 КДЛ довірили О. Філіпову та Ю. Соколу. Юрій Сокол закликав присутніх, що маршрут № 4 стане зразковим, а дружба між комсомольсько-молодіжним екіпажем і школярами стане ще міцнішою.

І. ВОРОБІЙОВА, секретар комітету комсомолу Кіровоградської СШ імені А. П. Гайдара.

Олександрійський район.

